

The Holy See

DISCORSO DI GIOVANNI PAOLO II AI PELLEGRINI DALLA BIELORUSSIA

17 ottobre 1998

1. Z wielką radością i wzruszeniem witam was, drodzy pielgrzymi z Białorusi. W szczególny sposób pozdrawiam księdza kardynała Kazimierza Świątko, metropolity Mińsko-Mohylewskiego i administratora Pińska i dziękuję mu za słowa, jakie skierował do mnie. Osoba księdza Kardynała jest mi bardzo droga i dlatego ciesze się, że mogę go powitać tu, na tym spotkaniu. Pozdrawiam również księdza biskupa Grodna wraz z biskupem pomocniczym, a także przedstawicieli duchowieństwa, zakonów i wiernych Kościoła białoruskiego. Dziękuję wam za obecność i za modlitwy w intencji mojej służby Kościołowi powszechnemu. Bóg zapłać!

2. Większość z was jest po raz pierwszy w Wiecznym Mieście. Jest to na pewno pielgrzymka historyczna. Przybywacie bowiem z kraju, który odzyskał niepodległość, gdzie Kościół może teraz swobodnie spełniać swoją misję ewangelizacyjną. Stało się to dzięki historycznym wydarzeniom, jakie dokonały się w Europie Środkowo-Wschodniej na przełomie lat 1989-1990. Iluż to z was nosi jeszcze w sercu bolesne wspomnienia i rany owych tragicznych przeżyć i krzywd, na które złożyły się bezlitosne przymusowe wysiedlenia w nieznane dalekie strony czy zsyłki do łagrów. Iluż z waszych bliskich już więcej nie wróciło do swoich domów. Iluż do dzisiaj cierpi z powodu rozstania i śmierci tych, których tak bardzo kochali. Pragnę też wspomnieć o prześladowaniach, jakich doznał w tym czasie Kościół katolicki. Któż zliczy wszystkie cierpienia wiernych świeckich, kapłanów, zakonników i zakonnic na białoruskiej ziemi. Mówię dzisiaj o tym, bo noszę głęboko w sercu wszystko to, co stało się waszym udziałem w straszliwych latach drugiej wojny światowej i w czasach bezpośrednio po niej następujących. Chciałem również w ten sposób złożyć hołd tym, którzy w tych nieludzkich warunkach zachowali swoją godność, dając niejednokrotnie heroiczne świadectwo miłości Boga i Kościoła. Zwracam się w tej chwili do księdza kardynała, którego życie i związane z nim cierpienia i upokorzenia odzwierciedlają w jakiś sposób losy całych nieraz rodzin czy pojedynczych osób.

3. Przybylicie do Grobów Świętych apostołów Piotra i Pawła, aby dziękować Bogu za to, że wspierał was swą mocą w czasach próby i ucisku. Aby dziękować Mu za łaskę wiary, za odwagę, z jaką broniliście chrześcijańskiej tradycji. Przychodźcie też po to, aby szukać tu umocnienia na drogę, jaka jest przed wami. Wolności nie można tylko posiadać, ale trzeba ją stale zdobywać i tworzyć. Może ona być użyta dobrze lub źle, na służbę dobra prawdziwego lub pozornego. Dzisiaj przez świat idzie spaczony pojęcie wolności. Nie brakuje takich, którzy taką właśnie wolność głoszą. O tym musimy wiedzieć i to sobie głęboko uświadamiać. Trzeba prosić Boga, aby dał wzrost temu dobru, jakie dokonało się i nadal dokonuje na waszej ziemi, aby nie zabrakło w sercach miłości, wielkoduszności i nadziei.

4. Wpatrujcie się w Chrystusa, «zapuscacie w niego korzenie i umacniajcie się w wierze» (Kol 2, 6-7). On jest «drogą, prawdą, i życiem» (J 14, 6) dla każdego człowieka, dla całych społeczeństw i narodów. Na Chrystusie budujecie przyszłość waszych rodzin i waszego państwa. Tylko On może udzielić światła i siły, aby odpowiedzieć na wszystkie wyzwania, przed jakimi stoi wasze społeczeństwo. Na tej drodze ku trzeciemu tysiącleciu niech wam towarzyszy Święta Boża Rodzicielka i wspomaga w zachowaniu tego wielkiego i cennego dziedzictwa wiary.

Otrzymuję od was wiele listów zapraszających mnie do odwiedzenia Białorusi. Może Opatrzność Boża pozwoli, że będę mógł odpowiedzieć na wasze zaproszenie. Ufajmy, że tak się stanie. Trzeba o to gorąco się modlić.

Wszystkim wam tu obecnym, a także waszym rodzinom i najbliższym z serca błogosławie.